

412 *LLEI ORGÀNICA 2/2000, de 7 de gener, de modificació de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, en matèria de prohibició del desenvolupament i l'ús d'armes químiques. («BOE» 8, de 10-1-2000.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Convenció sobre la prohibició del desenvolupament, la producció, l'emmagatzematge i l'ús d'armes químiques i sobre la seva destrucció, feta a París el 13 de gener de 1993 i ratificada pel Regne d'Espanya mitjançant instrument de 22 de juliol de 1994, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 13 de desembre de 1996, imposa, a l'article I, un conjunt d'obligacions positives i negatives als estats que en formen part i estableix, a l'article VII, entre les mesures a aplicar per aquests estats, la necessitat de promulgar les lleis penals que calguin per tal de fer efectiva la prohibició de les activitats vedades per la Convenció.

La Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, conté als articles 566 i 567 referències expresses a les armes químiques, i pena de manera concreta la fabricació, la comercialització, el tràfic i l'establiment de dipòsits de les dites armes.

Posant en relació les activitats prohibides dimanants de la Convenció i les conductes tipificades com a delictes en els preceptes del Codi penal esmentats, queda patent la insuficiència de la cobertura que aquests donen als supòsits que preveu la Convenció, per la qual cosa és necessari, per tal de complir les exigències derivades de la ratificació de la Convenció, incorporar al Codi penal la totalitat de les conductes prohibides en aquesta, cosa que es porta a efecte mitjançant aquesta Llei orgànica, en què s'incorpora un nou apartat 2 a l'article 566 per recollir el tipus específic relatiu al desenvolupament d'armes químiques, activitat que comprèn la investigació o l'estudi de caràcter científic o tècnic encaminats a la creació d'una nova arma química o a la modificació d'una de preexistent; l'ús d'aquestes armes, i la iniciació de preparatius militars per a la utilització de les dites armes.

Així mateix, a l'article 567 cal el concepte de dipòsit d'armes, en el vessant de comercialització, de manera que impedeixi la idea d'una comercialització final i deixi clar que el que es penalitza és la utilització d'armes, peces de les armes o substàncies químiques, per a la formació de dipòsits o per al seu ús.

Article únic. *Modificació del Codi penal.*

1. L'actual article 566 del Codi penal passa a ser l'apartat 1 de l'esmentat article i s'hi incorpora un nou apartat 2 amb la redacció següent:

«Les penes que preveu el punt 1r de l'apartat anterior s'imposen als que desenvolupin o utilitzin armes químiques o iniciïn preparatius militars per utilitzar-les.»

2. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 567 del Codi penal, que és la següent:

«Es considera dipòsit d'armes de guerra la fabricació, la comercialització o la tinença de qualsevol

d'aquestes armes, amb independència del seu model o classe, encara que estiguin en peces desmuntades. Es considera dipòsit d'armes químiques la fabricació, la comercialització o la tinença d'aquestes armes.

El dipòsit d'armes, en el vessant de comercialització, comprèn tant l'adquisició com la venda.»

3. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 2 de l'article 567 del Codi penal, amb la redacció següent:

«S'entén per desenvolupament d'armes químiques qualsevol activitat consistent en la investigació o l'estudi de caràcter científic o tècnic encaminada a la creació d'una nova arma química o a la modificació d'una de preexistent.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 7 de gener de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

413 *LLEI 2/2000, de 7 de gener, reguladora dels contractes tipus de productes agroalimentaris. («BOE» 8, de 10-1-2000.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En les últimes dècades Espanya ha experimentat un procés de canvi important, pel qual els sectors primaris han evolucionat d'una activitat productiva amb un nivell d'autoconsum elevat, en cicle tancat i escasses necessitats tecnològiques, a un sistema de relacions econòmiques dinàmic, en el qual els sectors primaris s'orienten totalment al mercat, adaptant les seves produccions a la demanda del mercat.

L'agricultura i la pesca desenvolupen una activitat biològica amb una dependència estreta del medi natural. Aquestes condicions comporten l'existència de riscos tant pel procés productiu com pel caràcter perible dels productes, i tot això suposa un elevat grau d'incertesa en l'activitat. Atès que es tracta de processos biològics, els cicles productius són llargs i la producció, estacional. Com que, a més, aquests productes són, en general, peribles, l'oferta presenta rigidesa i falta d'adaptació a la demanda.

La indústria transformadora dels productes agraris i alimentaris està condicionada al seu torn per les oscil·lacions d'oferta que es donen en els sectors primaris d'on es proveeix, fet que incideix negativament en la utilització adequada de la capacitat productiva.

D'altra banda, les característiques estructurals especials del sistema agroalimentari fan difícil el coneixement de les transaccions que els diferents i nombrosos operadors porten a terme, i es produeix de fet una falta de transparència en el mercat, que l'allunya de la competència perfecta desitjable.

En aquest marc s'ha de situar la present Llei de contractes tipus de productes agroalimentaris. L'aplicació de la Llei es dirigeix al sistema de relacions econòmiques, que denominem sistema agroalimentari, i el seu objectiu prioritari és afavorir la transparència del mercat, millorant-hi la concurrència mitjançant la fórmula dels contractes agroalimentaris homologats.

Aquesta Llei estableix, tot supeditant-se a les normes i els principis que recull la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, i a les disposicions reguladores d'aquesta matèria en el dret comunitari, uns contractes, que tenen la consideració de model, al qual es poden ajustar els operadors del sistema agroalimentari si ho decideixen voluntàriament.

La Llei 19/1982, de 26 de maig, sobre contractació de productes agraris, establia un sistema de contractes tipus homologats inclòs en un nivell de concertació d'acord interprofessional o col·lectiu, que avui ha perdut la raó de ser amb l'entrada en vigor de la Llei 38/1994, de 30 de desembre, reguladora de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, modificada per la disposició addicional primera de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en què les organitzacions interprofessionals agroalimentàries assoleixen la seva expressió màxima.

La Llei 19/1982 es va promulgar anys abans de la nostra adhesió a la Comunitat Econòmica Europea, amb els objectius d'impulsar l'autoregulació dels sectors i fomentar l'associacionisme, donant prioritat al diàleg i a la concertació amb vista a assolir un cert grau d'organització interprofessional, per als quals les relacions contractuals no eren sinó un instrument conjuntural per a cada campanya al servei dels objectius prioritaris.

Amb l'adhesió espanyola a la Comunitat Econòmica Europea, es va fer necessària una norma específica en matèria contractual que permetés l'actuació correcta en els sectors les organitzacions comunes de mercat dels quals disposaven de mecanismes basats en l'existència de contractes. Mitjançant el Reial decret 2556/1985, de 27 de desembre, pel qual es regulen els contractes de compravenda de productes agraris que preveu la Llei 19/1982, s'establia que, en absència d'un acord interprofessional o col·lectiu, es poguessin homologar contractes tipus amb els beneficis que estableix la Llei 19/1982, cosa que suposava, de fet, limitar el contingut de la mateixa llei que desplegava.

En aplicar-se el que disposa el Reial decret 2556/1985, va ser necessari adaptar la normativa contractual amb un nombre elevat de disposicions. Així, per regular procediments d'homologació, promotors dels contractes, ajudes, les comissions de seguiment, l'equiparació d'aquestes amb els centres gestors, el seu règim jurídic, registre i publicació de contractes, etc., s'han desplegat set reials decrets, dotze ordres ministerials i una resolució.

L'experiència acumulada en els anys d'aplicació de la Llei 19/1982 ha posat de manifest la necessitat de disposar d'un mecanisme d'homologació de contractes que en alguns sectors s'ha revelat com un instrument fonamental per al seu desplegament. Ara bé, aquesta mateixa experiència ha posat de manifest que el sistema que estableix la Llei esmentada era susceptible de millorar, tant en la simplificació del procés com en les seves garanties.

Aquesta Llei regula el contracte agroalimentari independentment dels acords interprofessionals o col·lectius, i estableix, no obstant això, la relació necessària amb la normativa d'organitzacions interprofessionals agroalimentàries. Estableix el procediment per a la seva homologació i fixa la necessitat de comprovar-ne la possibilitat, la transcendència i la no-pertorbació del sector com a elements necessaris.

Les comissions de seguiment es configuren com a entitats amb personalitat jurídica i caràcter representatiu a les quals s'encomana el seguiment, la promoció, la vigilància i el control dels contractes agroalimentaris homologats. Atesa la importància de les comissions en el funcionament correcte del règim contractual, es regulen aquells aspectes amb vista al seu bon fi.

Així mateix, es preveuen mecanismes de col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes a fi de tenir un sistema d'informació sobre els contractes tipus agroalimentaris homologats.

El caràcter simplificador d'aquesta norma, en relació amb la normativa derogada, queda patent en les clàusules exigides en els contractes i en el sistema previst per resoldre les controvèrsies.

Les comunitats autònomes, en virtut de la competència que els atribueix l'article 148.7 de la Constitució i els seus respectius Estatuts, han de regular aquesta matèria en el seu àmbit territorial. L'Estat, en virtut del que disposa l'article 149.3 de la Constitució, regula els contractes de tipus de productes agroalimentaris d'àmbit superior al d'una comunitat autònoma.

Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'aquesta Llei és regular l'homologació dels contractes tipus agroalimentaris l'àmbit d'aplicació dels quals s'estengui a més d'una comunitat autònoma.

Article 2. *El contracte tipus agroalimentari.*

1. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per contracte tipus agroalimentari el que es refereix a operacions de tràfic comercial de productes en el sistema agroalimentari i obté l'homologació del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Aquest contracte tipus homologat té la consideració de model, al qual poden ajustar els seus contractes, sotmesos al dret privat, els operadors del sistema agroalimentari.

2. S'entén per sistema agroalimentari, als efectes del que estableix aquesta Llei, el conjunt dels sectors productius agrari i pesquer, així com els de transformació i comercialització dels seus productes.

3. Pot ser objecte de contracte tipus agroalimentari qualsevol producte agroalimentari.

4. Només es pot homologar un contracte tipus agroalimentari per producte. En cas de diferenciacions per origen, destinació final o qualitat del producte, hi pot haver tants contractes tipus com mercats específics originin aquestes diferències.

Article 3. *Contingut dels contractes tipus.*

Els contractes tipus agroalimentaris, per a ser homologats, han d'incloure, almenys, les estipulacions relatives a:

- Identificació de les parts contractants.
- Termini de vigència del contracte.
- Objecte del contracte tipus, definint clarament el producte, la quantitat, la qualitat, la presentació i el calendari i el lloc d'entrega i qualsevol altre aspecte relatiu a la posició comercial.
- Preus i condicions de pagament; el preu a percebre és el que fixin lliurement les parts signatàries del contracte.
- Manera de resoldre les controvèrsies en la interpretació o l'execució del contracte tipus.
- Facultats de la comissió de seguiment i, si s'escau, referència a les aportacions econòmiques que aquesta pugui sol·licitar.

Article 4. *Comissions de seguiment.*

1. Les comissions de seguiment gaudeixen de personalitat jurídica privada i no tenen ànim de lucre; tenen caràcter representatiu i composició paritària entre les parts proposants dels contractes tipus. Correspon a les comissions el seguiment, la promoció, la vigilància i el control del contracte tipus homologat, i han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, anualment, les dades de contractes i qualsevol altra informació rellevant que requereixi aquest Ministeri.

2. Quan el contracte tipus agroalimentari sigui proposat per una organització interprofessional agroalimentària, la comissió de seguiment l'ha de designar aquesta organització en el seu propi si.

3. Es poden establir subcomissions per a un únic contracte tipus agroalimentari en diferents àmbits territorials, si les circumstàncies del mercat ho fan convenient.

4. Si s'escau, les comissions de seguiment poden sol·licitar aportacions econòmiques dels signataris dels contractes ajustats al contracte tipus per cobrir les despeses següents:

- a) Les generades per la gestió administrativa de les comissions de seguiment.
- b) Les d'accions que incideixin directament en la millora de la qualitat dels productes, en la normalització, el condicionament i l'envasament, sempre que suposi una elevació en l'exigència de la normativa vigent.
- c) Les d'accions que incideixin en la millor protecció del medi ambient.
- d) Les d'accions que millorin la informació i el coneixement sobre les produccions i els mercats.
- e) Les d'accions promocionals que redundin en benefici del sector o del producte corresponent.

5. Les comissions de seguiment que sol·licitin aportacions econòmiques han de sotmetre a auditoria externa els comptes anuals i l'informe de gestió de l'exercici en què van percebre quantitats pels conceptes expressats, en els termes que estableix la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, i les seves normes de desplegament. Els resultats de l'auditoria s'han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació en el termini que es determini per reglament. Els auditors de comptes els nomena la comissió de seguiment.

Article 5. *Sol·licitud d'homologació.*

1. Poden sol·licitar l'homologació d'un contracte tipus agroalimentari les organitzacions interprofessionals reconegudes. Així mateix, ho poden sol·licitar les organitzacions representatives de la producció, d'una banda, i de la transformació i comercialització, de l'altra, i, en cas que no n'hi hagi d'aquestes últimes, ho poden sol·licitar empreses de transformació i comercialització.

2. La sol·licitud d'homologació s'ha de dirigir a l'òrgan competent del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i s'hi ha d'adjuntar una proposta de contracte tipus, una memòria justificativa i el compromís de constituir la comissió de seguiment en el termini que es determini per reglament, una vegada homologat.

3. En cas que la comissió de seguiment, a l'empara del contracte tipus a homologar, sol·liciti aportacions econòmiques, s'hi ha d'adjuntar una memòria complementària on s'indiqui:

- a) La quantia de les aportacions a sol·licitar.
- b) La destinació d'aquestes aportacions, amb indicació expressa del pressupost de les accions que s'han de portar a terme.

4. Quan el contracte tipus s'hagi d'aplicar en una campanya determinada, la sol·licitud s'ha de presentar, abans de l'inici de la campanya, en el termini que es determini per reglament.

Article 6. *Instrucció del procediment.*

El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'analitzar la viabilitat del contracte tipus proposat, la seva transcendència i la no-pertorbació del sector. En tot cas hi ha d'haver un acord entre almenys una part que representi la posició venedora i una part que representi la posició compradora.

Article 7. *Resolució.*

1. Correspon a l'òrgan competent del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació emetre resolució sobre l'homologació dels contractes tipus agroalimentaris l'àmbit d'aplicació dels quals s'estengui a més d'una comunitat autònoma.

En cas que una comunitat autònoma determinada consideri que l'aplicació d'aquest contracte tipus l'afecta d'una manera important, pot remetre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació un informe previ a la resolució d'homologació.

2. La resolució d'homologació dels contractes tipus agroalimentaris ha de contenir necessàriament el termini de vigència de l'homologació.

3. Quan el contracte tipus agroalimentari tingui aplicació per a una campanya determinada, l'homologació s'ha d'efectuar abans de l'inici de la campanya.

Article 8. *Procediment especial d'homologació.*

Per als productes amb organització comuna de mercat en què es condicioni l'obtenció de beneficis previstos a la signatura d'un contracte i quan es presentin diverses sol·licituds amb propostes discrepants, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot homologar un contracte que contingui, almenys, les clàusules exigides per l'organització comuna de mercat corresponent.

Article 9. *Pròrroga de l'homologació.*

1. L'homologació del contracte tipus agroalimentari es pot prorrogar.

2. Correspon a la comissió de seguiment sol·licitar la pròrroga de l'homologació, que s'ha de dirigir a l'òrgan competent del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. En la sol·licitud de pròrroga de l'homologació s'han d'indicar les modificacions a efectuar, si s'escau, en el contracte tipus homologat que acaba la vigència. Aquestes modificacions només es poden referir a l'actuació de dates i circumstàncies unides a aquestes de la nova campanya i a modificacions en la reglamentació que afectin el sector de què es tracti.

3. Correspon a l'òrgan competent del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació emetre resolució sobre la concessió de la pròrroga, i determinar, en cada cas, el termini de vigència de la pròrroga de l'homologació.

Article 10. *Controvèrsies.*

Les parts que subscriuen els contractes ajustats al contracte tipus han de sol·licitar de la comissió de seguiment una solució a les diferències que sorgeixin en la interpretació o l'execució dels contractes tipus agroalimentaris o en les clàusules de penalització que s'hi incloguin.

En cas que la comissió de seguiment, en el termini i la forma que s'estableixi per reglament, no aconseguixi una solució al conflicte, o en cas de discrepància amb la solució proposada, les parts poden recórrer a l'arbitratge. El procediment arbitral és el que estableix la Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'arbitratge.

Article 11. *Infraccions i sancions.*

1. Són infraccions molt greus:

a) L'aplicació de les aportacions econòmiques a destinacions diferents de les que conté la memòria complementària a què es refereix l'article 5.3.b).

b) Acordar o portar a terme activitats amb ànim de lucre per part de la comissió de seguiment.

2. Són infraccions greus:

a) No constituir els proposants del contracte tipus homologat la comissió de seguiment en el termini previst per reglament.

b) No complir tots o algun dels fins de la comissió de seguiment.

c) No dur a terme l'auditoria externa que estableix l'article 4.5.

3. Són infraccions lleus:

a) No remetre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació els resultats de l'auditoria externa en el termini establert per reglament.

b) No remetre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació les dades que estableix l'article 4.1.

4. Les infraccions enumerades en els apartats anteriors donen lloc a la imposició de les sancions següents:

a) Per infraccions molt greus se sanciona amb multes del doble al triple de la quantia destinada a les accions objecte de la infracció i, en cap cas, d'una quantia inferior a 5.000.001 pessetes.

b) Per infraccions greus se sanciona amb multes de 100.001 a 5.000.000 de pessetes.

c) Per infraccions lleus se sanciona amb advertència o amb multes de fins a 100.000 pessetes.

5. Els criteris per a la graduació de la sanció a aplicar són els que determina la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 12. *Procediment sancionador. Òrgans competents.*

1. La potestat sancionadora s'exerceix mitjançant el procediment que estableix el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

2. La iniciació del procediment sancionador correspon al director general d'Alimentació.

3. Són competents per imposar les sancions els òrgans següents:

a) Per infraccions molt greus, el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

b) Per infraccions greus, el secretari general d'Agricultura i Alimentació.

c) Per infraccions lleus, el director general d'Alimentació.

Disposició addicional primera. *Deure de col·laboració.*

Els contractes tipus agroalimentaris homologats per les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències s'han de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. Al seu torn, aquest ha de comunicar a les comunitats autònomes els que homologui que afectin el seu àmbit territorial.

Disposició addicional segona. *Organitzacions interprofessionals agroalimentàries.*

Modificació de la Llei 38/1994, de 30 de desembre, reguladora de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, en els articles 3 i 12.

1. Es modifica l'article 3 afegint-hi la lletra h), amb la redacció següent:

«h) Elaboració de contractes tipus compatibles amb la normativa comunitària.»

2. Es modifica l'article 12 (tipificació d'infraccions), que queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Tipificació d'infraccions.*

Les infraccions administratives al que disposa aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus:

1. Constitueixen infraccions lleus les següents:

a) El retard injustificat en l'enviament al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació de qualsevol dels documents que esmenta l'article 6 d'aquesta Llei.

b) L'incompliment en el pagament de l'aportació econòmica deguda a les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, pels productors i operadors implicats, en els supòsits d'extensió de normes aprovades pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, quan la quantia no superi 1.000.000 de pessetes.

2. Constitueixen infraccions greus les següents:

a) La comissió, en el termini d'un any, de més de dues infraccions lleus, quan hagi estat declarat així per resolució ferma.

b) La no-tramesa al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per part de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, dels acords que adoptin, tal com estableix l'article 7 d'aquesta Llei.

c) L'incompliment en el pagament de l'aportació econòmica deguda a les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, pels productors i operadors implicats, en els supòsits d'extensió de normes aprovades pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, quan la quantia superi 1.000.000 de pessetes i no excedeixi els 4.000.000 de pessetes.

3. Constitueixen infraccions molt greus les següents:

a) La comissió, en el termini d'un any, de més d'una infracció greu de la mateixa naturalesa, quan hagi estat declarat així per resolució ferma.

b) Dur a terme actuacions la finalitat de les quals sigui diferent de les que estableix l'article 3 d'aquesta Llei.

c) Aplicar el règim d'aportacions econòmiques per extensió de normes establert a l'article 9 d'aquesta Llei en termes diferents dels que conté l'Ordre ministerial d'aprovació corresponent.

d) Prendre acords que fragmentin o aïllin mercats o discriminin agents econòmics afectats.

e) Interferir en el bon funcionament de les organitzacions comunes de mercat.

f) L'incompliment en el pagament de l'aportació econòmica deguda a les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, pels productors i operadors implicats, en els supòsits d'extensió de normes aprovades pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, quan la quantia excedeixi els 4.000.000 de pessetes.»

Disposició transitòria única. *Validesa dels contractes tipus homologats.*

Els contractes que hagin estat homologats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els continua regulant el que disposa la Llei 19/1982, de 26 de maig, sobre contractació de productes agraris, i normativa concordant fins a exhaurir el termini per al qual van ser homologats.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Es deroguen la Llei 19/1982, de 26 de maig, sobre contractació de productes agraris; el Reial decret 2707/1983, de 7 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 19/1982; el Reial decret 2556/1985, de 27 de desembre, pel qual es regulen els contractes de compravenda de productes agraris que preveu la Llei 19/1982, així com totes les altres normes que les despleguen.

Disposició final primera. *Habilitació.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 de gener de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

414 *LLEI 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals.* («BOE» 8, de 10-1-2000, i «BOE» 33, de 8-2-2000.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1

L'existència d'un sistema de protecció del dret dels obtentors de varietats vegetals té un impacte positiu en l'economia nacional en general i en el sector agrícola en particular, que es concreta en l'estímul de la recerca i l'increment conseqüent dels recursos privats destinats a aquesta activitat, fet que facilita l'accés dels agricultors a les noves tecnologies, millora la productivitat de les

explotacions i, en definitiva, provoca un augment de la competitivitat dels nostres productes i de la renda dels agricultors.

Fins ara, el sistema de protecció dels obtentors estava recollit en el Conveni internacional per a la protecció de les obtencions vegetals de 2 de desembre de 1961, aprovat en el si de la Unió Internacional per a la Protecció de les Obtencions Vegetals (UPOV), subscrit i ratificat pel Regne d'Espanya, i en la Llei 12/1975, de 12 de març, de protecció d'obtencions vegetals, inspirada en gran part en el Conveni esmentat.

2

Les raons que justifiquen l'aprovació d'un nou marc jurídic nacional de protecció dels obtentors obeeix a dues raons fonamentals:

En primer lloc, és necessari adaptar la normativa nacional a un marc jurídic internacional canviant. D'una banda el Conveni internacional de la UPOV ha estat revisat en successives ocasions; les reformes introduïdes pels convenis de 10 de novembre de 1972 i de 23 d'octubre de 1978 van ser incorporades a l'ordenament jurídic nacional; tanmateix, el Conveni de 19 de març de 1991 va introduir novetats que cal preveure en la legislació nacional.

D'altra banda, la Unió Europea s'ha dotat d'un sistema de protecció propi mitjançant el Reglament (CE) 2100/94, del Consell, de 27 de juliol, relatiu a la protecció comunitària de les obtencions vegetals. No obstant això, l'article 3 d'aquest Reglament (CE) reconeix el dret dels estats membres de la Unió Europea a «concedir drets de propietat nacionals sobre les varietats vegetals», encara que prohibeix expressament la doble titularitat de drets, nacionals i comunitaris. L'Estat espanyol opta per l'establiment d'un sistema de protecció propi, encara que harmonitzat amb la normativa comunitària; en aquest sentit, s'ha de tenir en compte que el dret comunitari remet a la legislació nacional totes les qüestions que es poden suscitar amb motiu de les accions judicials per infraccions a aquest dret.

En segon lloc, els avenços recents en matèria de biotecnologia i l'enginyeria genètica, que han accelerat els processos d'obtenció de varietats, i l'experiència adquirida en els últims vint anys fan necessari i, per descomptat convenient, modificar la legislació vigent per posar-la en línia amb tots els països industrialitzats no només de la Unió Europea, sinó d'altres continents.

3

Aquesta Llei té com a objectius fonamentals, a banda de l'adaptació a la normativa internacional, reforçar la protecció dels obtentors i millorar el funcionament de l'Administració pública en l'exercici de les funcions relatives a la matèria que regula aquesta Llei.

El reforçament dels drets dels obtentors s'ha d'aconseguir mitjançant una regulació més precisa i tècnica-ment perfecta de les facultats que els confereix el títol d'obtenció vegetal, així com l'ampliació de la durada de la protecció per a totes les espècies vegetals, cosa que incentiva la recerca en aquest camp. Concretament, les novetats principals d'aquesta Llei són les següents:

En primer lloc, defineix amb més precisió les facultats dels obtentors relatives a l'explotació de les seves varietats protegides, determina amb claredat les actuacions de tercers relacionades amb la seva varietat que requereixen la seva autorització i reforça les accions per perseguir els que prescindeixin d'aquesta autorització.